

Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις

«Ἐντολὴ γὰρ Κυρίου μὴ σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνευούσης Πίστεως. Λάλει γάρ, φησί, καὶ μὴ σιώπα... Διὰ τοῦτο κἀγὼ ὁ τάλας, δεδοικῶς τὸ Κριτήριον, λαλῶ».

(Ὁσ. Θεοδώρου Στουδίτου, PG 99, 1321)

■ Ἡ ἀνάδειξις τοῦ συγκρητιστικοῦ ἄξονος Βατικανοῦ-Ἀθηνῶν-Φαναρίου

Φάκελος

Α΄. Βατικανὸ-Φανάρι

Β΄. Βατικανὸ-Ἀθῆναι

«Τὰ θεμέλια τῆς Πίστεως ἀνασκάπτονται ἐπὶ δεκαετίες ἀπὸ τὴν παναίρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ»

(Πρωτοπρ. π. Θ. Ζήσης, «Ο.Τ.», ἀριθ. 1665/17.11.2006, σελ. 1)

«Τίς δύναται ταῦτα ἀστενακτὶ παρελθεῖν;... Ἀμφίβολα γέγονε τὰ ἀναντίρρητα»

(Μ. Βασιλείου, Περὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, § 70)

ΤΑ ΔΙΑΔΡΑΜΑΤΙΣΘΕΝΤΑ προσφάτως στὸ Φανάρι (29-30.11.2006) καὶ στὸ Βατικανὸ (14-16.12.2006), ἀπὸ τοὺς *Οἰκουμενιστὰς* Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως, ἀπέδειξαν μὲ τὸν πλέον σαφῆ καὶ δυναμικὸ τρόπο, ὅτι ἡ παναίρεσις τοῦ *Οἰκουμενισμοῦ* ἔχει διαβρώσει εἰς βάθος τὴν ὀρθόδοξη αὐτοσυνειδησία τῶν ποιμένων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐνστερνίζονται τὸ *συγκρητιστικὸ ὄραμα* τῆς ἀντιπατερικῆς *Ἐγκυκλίου τοῦ 1920*, τοῦ θεμελίου αὐτοῦ καὶ τῆς βάσεως τῆς συγχρόνου μας *Διαχριστιανικῆς καὶ Διαθρησκειακῆς Κινήσεως*.

Ἡ διάβρωσις αὐτὴ ἔχει ὀδηγήσει πρὸ πολλοῦ τοὺς ποιμένας αὐτοὺς «*μακρὰν τῆς ὁδοῦ τῶν Ἁγίων Πατέρων*» (π. Θ. Ζήσης, «Ο.Τ.», ἀριθ. 1670/22.12.2006, σελ. 1), ἐφ' ὅσον σκέπτονται, ὀμιλοῦν καὶ πράττουν ὅλως

Φανάρι, 30.11.2006

Βατικανό, 14.12.2006

ἀντιθέτως πρὸς τὴν Πατερικὴν Παρακαταθήκην, ἡ ὁποία εἶναι διαυγεστάτη, ὅταν μᾶς προτρέπη:

«Καὶ μηδεμία ἔστω ὑμῖν κοινωνία πρὸς τοὺς σχισματικούς, μηθ' ὅλως πρὸς τοὺς αἰρετικούς· «οἴδατε γὰρ πῶς κἀγὼ τούτους ἐξετρεπόμην· «σπουδάσατε μᾶλλον καὶ ὑμεῖς ἀεὶ συνάπτειν ἑαυτοὺς, προηγουμένως μὲν τῷ Κυρίῳ, ἔπειτα δὲ τοῖς Ἁγίοις· ἵνα μετὰ θάνατον ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς, ὡς φίλους καὶ γνωρίμους, δέξωνται καὶ αὐτοί».

(Μ. Ἀντωνίου, PG τ. 26, στλ. 969C-972A)

Ἡ πρόσφατος ἀνάδειξις καὶ ἐνίσχυσις τοῦ *συγκρητιστικοῦ ἄξονος* Βατικανοῦ-Ἀθηνῶν-Φαναρίου ἀφυπνίζουν ἐπὶ τέλους τὸ ἠφαίστειον τοῦ *Ἀντι-οικουμενισμοῦ*, ἀναμένονται δὲ συντόμως ἐλπιδοφόρες ἐξελίξεις, στὴν προοπτικὴ τῆς *Ὁρθοδόξου Ἐνστάσεως* καὶ *Ἀποτειχίσεως*, ἐκ μέρους ἰδίως τῶν ἐν Ἑλλάδι *Ἀντι-οικουμενιστῶν* τοῦ *Νέου Ἡμερολογίου*, πρὸς συσπείρωσιν ἐπὶ τέλους τῶν ὄντως Ὁρθοδόξων.

Ἐν κατακλείδι, πάντα ταῦτα δικαίωνουν πλήρως τὴν στάσι τῶν Ὁρθοδόξων *Ἀντι-οικουμενιστῶν* τοῦ *Πατρῴου Ἡμερολογίου*, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τοῦ 1924 ἔχουν ἀποτειχισθῆ ἐκ τῶν *Οἰκουμενιστῶν*, ἐνιστάμενοι θεαρέστως κατὰ τῆς παναιρέσεως τοῦ *Συγκρητισμοῦ*.

♦ **Μία** σειρὰ σχετικῶν κειμένων, τὰ ὁποῖα θὰ δημοσιεύσωμε, καταδεικνύει τὴν *ἀφύπνισιν* αὐτήν, ἡ ὁποία εἶθε νὰ διατηρήσῃ μέχρι τέλους τὸν ἀκραιφνῆ πατερικὸ χαρακτῆρα τῆς,

«πρὸς ἔνωσιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὁμόνοιαν· «ἵνα καὶ ἐκποδὼν ἐλαθῆ ἡ τῶν Ἐκκλησιῶν διάστασις, καὶ τῆς εἰρήνης πᾶσιν ἡμῖν ἀρμοσθῆ σύνδεσμος· «καὶ τοὺς ἐφευρετὰς τῆς νεωτεροποιοῦ κενοφωνίας πόρρω που τῶν ἐκκλησιαστικῶν περιβόλων βάλωμεν».

(Ἁγίας Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, Mansi τ. 12, στλ. 1118E, 1003D· τ. 13, στλ. 404C)

Νὰ διακοπῆ τὸ μνημόσυον*

*«Ἡ πίστις προδίδεται εὐθέως
ἀπὸ τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην
καὶ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν»*

*Τοῦ κ. Γεωργίου Ζερβοῦ
Ἀρχισυντάκτου τῆς ἐφημερίδος
«Ὁρθόδοξος Τύπος»*

Ο ΠΙΣΤΟΣ λαὸς εὐρίσκεται ἀντιμέτωπος μὲ διπλὴν πρόκλησιν: Τὴν ἐπιθετικότητα τῆς παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ τὴν ἀνοικτὴν προσχώρησιν εἰς αὐτὴν ἡγετικῶν ἐκπροσώπων τῆς Ἑλληνοφώνου Ὁρθοδοξίας.

Καὶ τὴν μὲν παναίρεσιν τὴν ἀντιμετώπιζε μὲ πνευματικὸν πόλεμον καὶ ἀντιαιρετικὸν ἀγῶνα. Τὴν προσχώρησιν ὅμως, εἰς τὴν παναίρεσιν τῶν κεφαλῶν τῆς Ὁρθοδοξίας ἀδυνατεῖ νὰ τὴν ἀντιμετωπίσῃ. Διότι ἐκλείπουν ἀπὸ τὸ προσκλήριον αἱ δυναμικαὶ ἐκκλησιαστικαὶ προσωπικότητες, αἱ ὁποῖαι θὰ προέβαινον εἰς ἀποκαλύψεις, θὰ κατήγγειλον δημοσίως τὴν ἀποστασίαν καὶ τὴν προδοσίαν τῆς Πίστεως καὶ θὰ ἔδιδον τὸ σύνθημα διὰ τὴν καθολικὴν ἀντίδρασιν τοῦ πιστοῦ λαοῦ ἐναντίον ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι καταφρονοῦν τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας.

Βεβαίως ὑπάρχουν δυναμικαὶ φωναί, αἱ ὁποῖαι κατήγγειλον τὴν καταφρόνησιν τῶν Ἱερῶν Κανόνων ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Πάπα εἰς τὸ Φανάρι καὶ τὰ συμφωνηθέντα ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κατὰ τὴν μετὰβασίν του εἰς τὸ Βατικανόν. Αἱ φωναὶ αὐταὶ συγκινοῦν, ἀλλὰ δὲν συνεγείρουσιν. Εἶναι πυρῆνες ἀντιστάσεως, ἀλλὰ ὄχι ἡ δύναμις ἀντιστάσεως.

Πυρῆνες ἀντιστάσεως εἶναι ἡ ἀνακοίνωσις τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ὁρους, οἱ ἀντιδράσεις τῶν Ἱερῶν Μονῶν, Ἱερομονάχων, θεολόγων, ἐκκλησιαστικῶν ἐφημερίδων, Ἀδελφοτήτων καὶ τοῦ πιστοῦ λαοῦ. Ὅλοι μαζί οἱ πηρῆνες αὐτοὶ ἀδυνατοῦν νὰ προκαλέσουν τὴν ἀντίδρασιν, τὴν ὁποίαν θὰ προεκάλεῖ ἓνας μαχητικὸς ἐπίσκοπος τῆς δεκαετίας τοῦ '60, τοῦ '70, καὶ τοῦ '80.

Οἱ ἀποστάται καὶ προδόται τῶν Ἱερῶν Κανόνων χρησιμοποιοῦν τὴν τηλεόρασιν διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν στόχων των. Οἱ περισσότεροι

Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, ἀμήτοι περὶ τὴν μυστηριακὴν ἐκκλησιαστικὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας, ἐντυπωσιάζονται ἀπὸ τὰ κοινὰς προσευχὰς μὲ τοὺς παπικοὺς καὶ τὰς κοινὰς δηλώσεις μὲ τοὺς ἑτεροδόξους-αἵρετικούς. Καὶ θεωροῦν τοὺς ἀντιδρώντας ὡς ὑπερβολικούς.

Ἡ πίστις προδίδεται εὐθέως ἀπὸ τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην καὶ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν. Ὁ ἕνας κατεπάτησε τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Πάπα εἰς τὸ Φανάρι καὶ ὁ ἄλλος διεκήρυξεν ὅτι βαδίζομεν πρὸς τὴν ἔνωσιν μὲ βάσιν τὰς πολιτιστικὰς ρίζας τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν, πετῶν δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου τὴν μυστηριακὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὰς... χωματερὰς τοῦ Οἰκουμηνισμοῦ. Ὁ ἕνας διακηρύσσει μὲ ὅσα ἔπραξεν εἰς τὸ Φανάρι ὅτι δὲν ὑφίσταται αἵρεσις, ἀναγνωρίζων τὸν Παπισμὸν ὡς ἐπίσημον Ἐκκλησίαν, καταργῶν δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου τὴν Ἀλήθειαν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ὁ ἄλλος ἀνεκάλυψε τὸν πολιτιστικὸν τομέα, ἦτοι τὴν ἀπὸ ἔτους 1972 ἐπιχειρηματολογία τοῦ Βατικανοῦ.

Ἡ Ἐκκλησία ζητεῖ τὴν συμμετοχὴν ὄλων τῶν μελῶν τῆς εἰς τὴν ζωὴν τῆς. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος μᾶς λέγει ὅτι προτιμότερα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς εἶναι αὐτὴ τοῦ πολιτιστικοῦ τομέως.

Πιστεύομεν ὅτι ἡ ἰσοπεδωτικὴ πορεία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πρὸς τὸν Οἰκουμενισμὸν-Παπισμὸν εἶναι ἄνευ ἐπιστροφῆς. Διότι δὲν ὑπάρχει δυναμικὴ ἀντίστασις ἐναντίον ὅσων νοθεύουν τὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν καὶ τὸ Ὁρθόδοξον φρόνημα. Δι' αὐτὸ ἀπαιτοῦνται κινήσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ περιορίζουν τὴν «ξέφρενον» πορείαν πρὸς τὸν Οἰκουμενισμὸν-Παπισμὸν.

Μία κίνησις εἶναι ἡ διακοπὴ τοῦ Μνημοσύνου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. Ἡ κίνησις αὐτὴ θὰ τρομοκρατήσῃ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ τοὺς «συνοδοιπόρους» του Ἐπισκόπους. Ἡ διακοπὴ τοῦ μνημοσύνου τοῦ ἐνὸς θὰ τρομοκρατήσῃ τὸν ἄλλον, ὁ ὁποῖος εἰς ὅλας τὰς σχετικὰς ὁμιλίαις του ἐπισημαίνει ὅτι τὸν συντονιστικὸν ρόλον πρὸς τὴν παναίρεσιν τοῦ Οἰκουμηνισμοῦ ἔχει τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ ὅτι αὐτὸς ἀκολουθεῖ.

Ἀναζητοῦνται γενναῖοι κληρικοί, μοναχοὶ καὶ Ἐπίσκοποι.

(*) Ἐφημερ. «Ὁρθόδοξος Τύπος», ἀριθ 1677/16.2.2007, σελ. 6. Ἐπιμέλ. ἡμετ.